

ΕΤΟΣ 64ον

10 Ἀπριλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3280)

ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΤΙΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΙΣΤΗ

Σημαντική ή σημερινή Κυριακή, καθώς η Ἐκκλησία μας ἔρχεται νά ἀναδείξει μιὰ μορφή ὑπεροχική στή χορεία τῶν Ἀγίων της, τόν ὄσιο Ἰωάννη, ἠγούμενο τῆς Μονῆς Σινᾶ καί συγγραφέα τοῦ ἀσκητικοῦ βιβλίου πού εἶναι γνωστό ὑπό τόν τίτλο «Κλίμαξ». Μάλιστα δέ, λόγῳ τῆς σπουδαιότητας τοῦ βιβλίου, ὁ τίτλος προσδιορίζει πλεόν καί τόν συγγραφέα, ὁ ὁποῖος εἶναι καταχωρημένος στίς ἀγιολογικές δέλτους, ὡς ὁ ὄσιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος. Γι' αὐτό καί σήμερα προβάλλεται οὐσιαστικά τόσο τό πρόσωπο τοῦ Ὁσίου, ὅσο καί τό βιβλίον, ἐπειδή ἡ Ἐκκλησία ὄχι μόνο θέλει νά τό ὑποδείξει ὡς ἀπαραίτητο ἀνάγνωσμα γιά τόν κάθε χριστιανό, ἀλλῆ συνάμα ἐπιθυμεῖ νά ὑπογραμμίσει τό γεγονός τῆς ἄσκησης ὡς ἀπαραίτητου στοιχείου τῆς πνευματικῆς ζωῆς. Μᾶς τονώνει ἔτσι στήν ἀγωνιστική πορεία μας πρὸς τό Πάσχα, καθώς ὅσο προχωρᾷ ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, ἀνθρώπινο εἶναι κάποιοι νά λιποψυχοῦν καί νά χρειάζονται ἐνίσχυση.

Μέ ἀφετηρία τήν ἄσκηση

Γιά νά ἀναδείξει τό σημαντικό τῆς ἄσκησης στήν πορεία μας πρὸς τόν Θεό Πατέρα καί τήν ἀξία της στή διατήρηση μιᾶς οὐσιαστικῆς σχέσης μαζί του, ἡ Ἐκκλησία ἐπιλέγει τή σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ὅπου ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς μιλά γιά προσευχή καί νηστεία, ὡς ὁπλίων τά ὁποῖα ὅταν συνδυάζονται ἐπιφέρουν σπουδαία νίκη κατὰ τῶν δαιμόνων.

Ἡ ἀναφορά βεβαίως γίνεται ἐξαιτίας τῆς ἀδυναμίας τῶν μαθητῶν νά ἐκβάλλουν ἓνα δαιμόνιο ἀπό ἓνα δυστυχισμένο νέο, τόν ὁποῖο ὁ πατέρας του στή συνέχεια ἀναγκάζεται νά φέρει μπροστά στόν Κύριο. Παράξενο! Οἱ μαθητές ἦταν οἱ ἴδιοι πού εἶχαν ἐπιτελέσει τόσα θαύματα, ἰδίως ὅταν ὁ Χριστός τοῦς χώρισε σέ ὁμάδες τῶν δύο καί τοῦς ἔστειλε ἀνά τήν Ἰουδαία, θά ἴλεγαμε σέ μία ἐκπαι-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. θ' 17-31)

Γενεά άπίστων;

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ, γονυπετῶν αὐτῷ, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ἤνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σέ, ἔχοντα πνεῦμα ἄλαλον· καὶ ὅπου ἂν αὐτὸν καταλάβῃ, ῥήσσει αὐτόν, καὶ ἀφρίζει, καὶ τρίζει τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ, καὶ ξηραίνεται· καὶ εἶπον τοῖς Μαθηταῖς σου ἵνα αὐτὸ ἐκβάλωσι, καὶ οὐκ ἴσχυσαν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ λέγει· Ὡ γενεά ἀπίστος, ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν; φέρετε αὐτὸν πρὸς με. Καὶ ἤνεγκαν αὐτὸν πρὸς αὐτόν. Καὶ ἰδὼν αὐτόν, εὐθέως τὸ πνεῦμα ἐσπάραξεν αὐτόν, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκυλίετο ἀφρίζων. Καὶ ἐπηρώτησε τὸν πατέρα αὐτοῦ· Πόσος χρόνος ἐστὶν ὡς τοῦτο γέγονεν αὐτῷ; Ὁ δὲ εἶπε· παιδιόθεν. Καὶ πολλάκις αὐτόν καὶ εἰς πῦρ ἔβαλε καὶ εἰς ὕδατα, ἵνα ἀπολέσῃ αὐτόν· ἀλλ' εἴ τι δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν σπλαγχνισθεὶς ἐφ' ἡμᾶς. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ τό, Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι, πάντα δυνατὰ τῷ πιστεῦντι. Καὶ εὐθέως κράξας ὁ πατήρ τοῦ παιδίου, μετὰ δακρῶν ἔλεγε· Πιστεύω, Κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐπισυντρέχει ὁ ὄχλος, ἐπετίμησε τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, λέγων αὐτῷ· Τὸ πνεῦμα τὸ ἄλαλον καὶ κωφόν, ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω· Ἐξέλθε ἐξ αὐτοῦ, καὶ μηκέτι εἰσέλθῃς εἰς αὐτόν. Καὶ κράξαν, καὶ πολλὰ σπαράξαν αὐτόν, ἐξῆλθε, καὶ ἐγένετο ὡσεὶ νεκρός, ὥστε πολλοὺς λέγειν ὅτι ἀπέθανεν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς κρατήσας αὐτόν τῆς χειρός, ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἀνέστη. Καὶ εἰσελθόντα αὐτόν εἰς οἶκον, οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ ἐπηρώτων αὐτόν κατ' ἰδίαν· ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν ἐκβαλεῖν αὐτό. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτο τὸ γένος ἐν οὐδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ. Καὶ ἐκεῖθεν ἐξελθόντες, παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οὐκ ἠθέλην ἵνα τις γνῷ. Ἐδίδασκε γὰρ τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, καὶ ἀποκτενοῦσιν αὐτόν, καὶ ἀποκτανθεὶς, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται.

δευτική ἀποστολική περιοδεία. Τότε, ἀλλήλα καὶ στή συνέχεια, πῶς τὰ κατάφεραν ἀλλήλου καὶ τώρα ἀποτυγχάνουν; Εἶναι σαφὴς ἡ πρόθεση τοῦ Κυρίου νά καθλιεργήσει πνεῦμα ταπεινοφροσύνης στοὺς μαθητὲς του, ὥστε νά συνειδητοποιήσουν ὅτι ἡ δύναμη πού κατεῖχαν δέν ἦταν δική τους, ἀλλήλα «ἄνωθεν δώρημα τέλειον».

Ἦξι, ὁμως, μόνον αὐτό. Ὁ Χριστὸς θέλει νά τονίσει στοὺς δικούς του ἀνθρώπους, σέ αὐτοὺς πού ἦταν γνωστοί ὡς μαθητὲς του, σέ αὐτοὺς πού εἶχαν διακριθεῖ γιὰ τὴν ἀγαθὴ τους προαίρεση καὶ τὴν πνευματικὴν ἰσχύα, πῶς δέν ἐπιτρέπεται νά ἐφησυχάζουν, ἀλλήλα ὀφείλουν διαρκῶς νά ἀγωνίζονται γιὰ πνευματικὴ προκοπή, καθὼς ἡ στασιμότητα σημασιοδοτεῖ πνευματικὴ παθογένεια. Καὶ ὡς ἡλεπτή πνευματικὴ ἐργασία, ἄξια νά συνοδεύει τὸν χριστιανὸ στό σύνολο τῆς ζωῆς του, ἀλλήλα καὶ ὡς ἀσφάλεια στοὺς πνευματικούς κινδύνους, ὁ Χριστὸς μᾶς προτείνει τὸν συνδυασμὸ νηστείας καὶ προσευκῆς, ἀρετῆς πού ἔκτοτε συναπαρτίζουν τὴ βάση αὐτοῦ πού ὀνομάζουμε ἀσκητικὴ τῆς Ὁρθοδοξίας. Δέν εἶναι τυχαῖο πῶς ὅσοι κατατάσσονται στὰ ἀγγελιοειδῆ μοναστικὰ τάγματα,

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, κάποιος ἄνθρωπος προσῆλθε εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ προσίπτων εἰς τὰ πόδια του, τοῦ λέει: “Διδάσκαλε, σοῦ ἔφερα τὸν υἱόν μου, πού ἔχει πνεῦμα ἄλλο. Ὅπου τὸν πιάσῃ, τὸν ρίχνει κάτω καὶ ἀφρίζει καὶ τρίζει τὰ δόντια καὶ γίνεται ξερός. Καὶ εἶπα εἰς τοὺς μαθητὰς σου νὰ τὸ βγάλουν ἀλλὰ δὲν μπόρεσαν”. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίθη, “Ὡ γενεὰ ἄπιστη, ἕως πότε θὰ εἶμαι μαζί σας, ἕως πότε θὰ σᾶς ἀνέχομαι; Φέρετέ τον σ’ ἐμέ”. Καὶ τοῦ τὸν ἔφεραν. Καὶ μόλις τὸ πνεῦμα τὸν εἶδε, ἀμέσως τὸν συνετάρaxe καὶ ἔπεσε εἰς τὴν γῆν καὶ ἐκυλιότανε καὶ ἀφρίζε. Καὶ ἐρώτησε τὸν πατέρα του, “Πόσος καιρὸς εἶναι ἀπὸ τότε πού τοῦ συνέβη αὐτό;”. Αὐτὸς δὲ εἶπε, “Ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας. Πολλές φορές καὶ σπὴν φωτιά τὸν ἔρριξε καὶ στά νερά, διὰ νὰ τὸν ἐξολοθρεύσῃ. Ἄλλ’ ἂν μπορῆς νὰ κάνῃς τίποτε βοήθησέ μας, σπλαγχνίσου μας”. Ὁ δὲ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε, “Ἐάν μπορῆς νὰ πιστέψῃς, ὅλα εἶναι δυνατὰ εἰς ἐκεῖνον πού πιστεύει”. Τότε ἐφώνaxε ἀμέσως ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ καὶ μέ δάκρυα εἶπε, “Πιστεύω, Κύριε, βοήθησε τὴν ἀπιστίαν μου”. Ὅταν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶδε ὅτι μαζεύεται κόσμος, ἐπέπληξε τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον καὶ τοῦ εἶπε, “Τὸ ἄλλο καὶ κωφὸν πνεῦμα, ἐγὼ σέ διατάσσω, ἔβγα ἀπὸ αὐτὸν καὶ νὰ μὴ μπῆς ποτέ πλέον μέσα του”. Αὐτὸ, ἀφοῦ ἐφώνaxε καὶ τὸν ἐσπάρaxe δυνατὰ, ἐβγήκε, τὸ δὲ παιδί ἔγινε σάν νεκρός, ὥστε πολλοὶ νὰ λέγουν ὅτι πέθανε. Ἄλλ’ ὁ Ἰησοῦς τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ χέρι, τὸν ἐσῆκxε καὶ ἐστάθηκε ὄρθιος. Καὶ ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἐμπῆκε στό σπῆτι, τὸν ἐρώτησαν οἱ μαθηταὶ του ἰδιαιτέρως, “Γιατί ἐμεῖς δὲν μπορέσαμε νὰ τὸ βγάλωμε;”. Καὶ αὐτὸς τοὺς εἶπε, “Τὸ γένος αὐτό δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βγῆ μὲ κανένα ἄλλο μέσον παρά μέ προσευχὴν καὶ νηστείαν”. Καὶ ὅταν ἔφυγαν ἀπὸ ἐκεῖ, ἐπερνοῦσαν διὰ τῆς Γαλιλαίας καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲν ἤθελε νὰ μάθῃ κανεῖς τίποτε, διότι ἐδίδασκε τοὺς μαθητὰς του καὶ τοὺς ἔλεγε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου θὰ παραδοθῆ εἰς τὰ χέρια ἀνθρώπων καὶ θὰ τὸν θανατώσουν καὶ ἀφοῦ θανατωθῆ, τὴν τρίτην ἡμέραν θὰ ἀναστῆνῃ.

(*Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ*)

καλοῦνται ν’ ἀφιερῶσουν τὴ ζωὴ τους στό νὰ φθάσουν μέ τὴ χρῆση ἀσκητικῶν παιδισμάτων καὶ κυρίως τῆς νηστείας, σὲ κατάσταση προσευχητικῆ, ὡς προϋπόθεση ἀγιασμοῦ καὶ θέωσης.

Ἡ τόνωση τῆς πίστεως

Καὶ κάτι ἄλλο συμβαίνει στή σημερινή περικοπὴ πού εἶναι ἐνδεικτικὸ τῆς ὠφέλειας ἀπὸ τὴν ἀσκηση καὶ τὴν προσευχή. Ὁ Χριστὸς ἀγανακτεῖ καὶ λῆει σκληρὴ φράση κατὰ τῆς ἀπιστίας τῆς γενιᾶς ἐκείνης. Κι ὄχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ καὶ ἐμμέσως, πλὴν σαφῶς, ἐπιτιμᾷ τὸν πατέρα τοῦ δαιμονισμένου νέου, ὁ ὁποῖος ἀφοῦ πρῶτα παραπονέθηκε γιὰ τὴν ἀδυναμία τῶν μαθητῶν νὰ θεραπεύσουν τὸ παιδί του, στή συνέχεια ἐκφράζει ἀμφιβολίες ἀκόμη καὶ γιὰ τὴ δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέ τὴ χαρακτηριστικὴ φράση «εἶ τι δύνασαι», δηλαδὴ ἂν μπορεῖς νὰ κάνεις κάτι.

→

10 Ἀπριλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΗΣ ΚΛΙΜΑΚΟΣ)

Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλιτιάδου καί ἐτέρων
35 μαρτύρων (γ' αἰ.).

Γρηγορίου Ε' Κων/πόλεως ἱερομ. († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821).

Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. στ' 13-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. θ' 17-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 17 Ἀπριλίου, Ε' Νηστειῶν (Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας).

Ἀπόστολος: Ἐβρ. θ' 11-14 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ι' 32-45.

Ὁ Χριστός σ' αὐτόν τόν ὑποθετικό λόγο ἀπαντᾷ μ' ἓναν ἄλλο ὑποθετικό λό-
γο: «Εἰ δύνασαι πιστεῦσαι», δηλαδή ἂν μπορεῖς καί σύ νά πιστέψεις! Γιά νά συ-
νέλθῃ ὁ πατέρας ἐκεῖνος ἀπό τήν προσβλητική τακτική του καί νά φωνάζει «πι-
στεύω Κύριε, βοήθησέ με ν' ἀπαλλαγῶ ἀπό τήν ὀλιγοπιστία μου καί ἀναπλή-
ρωσε Σύ τήν ἔλλειψη τῆς πίστεως μου». Κι αὐτή ἡ προσευχητική ὁμολογία ἦταν
πού τελικά βοήθησε τό παιδί καί ἐπέτρεψε στόν Κύριο νά κάνει τό θαῦμα:

Ἐσ προσέξουμε πῶς στή σύνολη περικοπή συμπλέκονται ἡ ἄσκηση, ἡ προ-
σευχή κι ἡ πίστη. Ἡ ἀποτυχία τῶν μαθητῶν νά θεραπεύσουν τόν νέο ὀφείλεται
τόσο σέ δική τους ἀμέλεια περί τήν προσευχητική ἄσκηση, ὅσο καί σέ ὀλιγοπι-
στία τοῦ πατέρα. Ἡ προσπάθεια τῶν μαθητῶν νά θεραπεύσουν τόν νέο προδί-
δει μιά αὐτοπεποίθηση καί ἐξοικείωση ἀσυγχώρητη, καθῶς δέν πορεύονται μέ
κυρίαρχη τήν πίστη τους στή θεία παντοδυναμία, ἀλλᾶ μέ κυρίαρχη τήν ἐμπι-
στοσύνη στους ἑαυτούς τους. Γι' αὐτό καί συστέλλοντας ὁ Ἅγιος Θεός τό χάρι-
σμα πού τοῦ εἶχε δώσει, ἐπιτρέπει νά γίνουν ρεζίλι γιά νά ὀρθοφρονήσουν καί
νά καθοδηγηθοῦν σέ περισσότερη νηστεία καί προσευχή. Ὁ πατέρας τοῦ νέου
δέν τόν φέρνει μέ καλοπροαίρετη πεποίθηση καί ἐμπιστοσύνη, ἀλλᾶ μέ ἐπιφύ-
λαξη καί δισταγμό. Μόνον δέ ὅταν ὀδηγεῖται νά προσευχηθεῖ δυνατά ζητώντας
τήν τόνωση τῆς πίστεως του, λαμβάνει ἀπάντηση καί κερδίζει τό ποθούμενο.

Ἀδελφοί, ποτέ δέν μπορεί νά ὑπάρξει χωρισμένη ἡ πίστη ἀπό τήν προσευ-
χή καί τήν ἄσκηση, ἀλλήλιως δέν μποροῦν νά ὠφεληθῶν. Πνευματική ζωή ση-
μαίνει συστηματική οἰκοδόμηση στό θεμέλιο τῆς πίστεως μέ ἄσκηση καί προ-
σευχή, κάτι τό ὁποῖο σημασιοδοτεῖ τό ὀρθόδοξο ἦθος, προσπορίζει σωτηρία
καί χαρακτηρίζει τήν ἀγιότητα!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὄρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς
«Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ
Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖο 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
